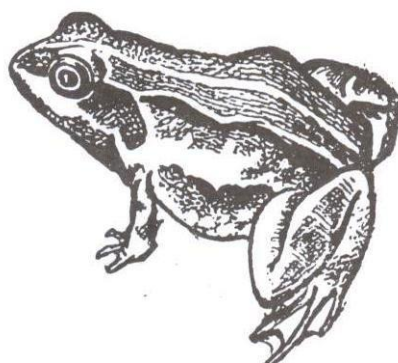

Reactie op het Verslag Paddenbescherming 2001 van Jan Jacobs in de Strandloper nummer 4 van december 2001.

Het is met veel respect voor het verzette werk, dat ik het verslag las van Jan Jacobs over de paddentrek in 2001. Ik heb in dat jaar voor het eerst meegedaan met als vaste maat Siem de Haas, en kijk er nog met veel voldoening op terug. Helaas zou je uit het artikel van Jan Jacobs onbedoeld de indruk kunnen krijgen dat het “dweilen is met de kraan open”, en dat zou jammer zijn. Uit het verslag van Jan komt namelijk niet duidelijk naar voren hoe groot het verschil is tussen de aantallen doodgereden padden op het met hekken beschermde gedeelte en het gedeelte waar het verkeer onbelemmerd kan doorrijden. Vandaar even de ervaring van één nacht paddenbescherming van Siem en mij. Op donderdagavond 8 maart reden wij naar het te beschermen gebied om poolshoogte te gaan nemen. De weersomstandigheden waren van dien aard dat verwacht kon worden dat de trek die nacht wel eens goed op gang zou kunnen komen. Omdat we te vroeg waren en het nog vrij licht was, was er in geen velden of wegen een pad te bekennen. Ik zelf had nog geen enkele ervaring met het fenomeen paddentrek en Siem deed het voor het tweede jaar. Omdat na enige tijd wachten en rondrijden en het controleren van de berm nog geen pad de oversteek leek te gaan wagen hebben we getwijfeld of we de hekken wel moesten sluiten. Voor alle zekerheid dus maar even Jan Jacobs gebeld, die vertelde dat het nog niet donker genoeg was en dat de padden zéker aan de bruidstocht zouden beginnen. We besloten dus nog maar even geduld te hebben en de duisternis af te wachten. En toen geschiedde het voor ons verbazingwekkende: Als op één centraal gegeven commando begonnen de padden plotseling “en masse” de Vogelaardreef over te steken! Wij wisten niet hoe snel wij de hekken moesten sluiten

om een massale slachtpartij te voorkomen. Op de terugweg naar huis reden telden wij op het gedeelte tussen de Jeugdherberg en De Witte Raaf (het onbeschermd gedeelte) al vele tientallen doodgereden padden. En ik kan u verzekeren dat dat je geen prettig gevoel geeft! De andere morgen om 7.00 uur hebben we de hekken weer geopend en hebben we van Duinschoten tot Jeugdherberg (het met hekken afgesloten gedeelte) en van

Jeugdherberg tot Nortghodreef (het onbeschermd gedeelte) de dode padden geteld. De uitkomst hiervan maakte dat we ondanks alles toch heel voldaan waren dat we die nacht aan de paddenbescherming hadden meegewerkt, want wat bleek: Op het beschermde gedeelte waren totaal slechts **34** padden doodgereden en op het onbeschermd gedeelte **421** ! En dat terwijl overal de oversteek die nacht overal massaal was!

Moraal van dit verhaal:

Denk niet dat paddenbescherming zinloos is! Heeft u dus wat tijd beschikbaar meldt u aan bij Jan Jacobs. Het is echt een heel kleine moeite en het geeft heel veel voldoening!

Piet Broekhof

